

Csukás István: Keménykalap és krumpliorr

„Gá, gá!” – kiált a Vadliba őrs. Vajon miféle kalandokat jelez a "harci" kiáltásuk? Nos, a srácok a regény elején még nem sejtik, miféle kalandokba csöppennek. Egyelőre csak beteg barátjukat, Pétert akarják elszórakoztatni. Vajon mi vidít fel leginkább egy beteget? Erre a célra egy kitalált cirkusz tűnik a legjobbnak, legalábbis addig, ameddig az elképzelt cirkuszból igazi nem lesz.

A háttérben a fákra szögelték az oroszlanos plakátokat. Nagyon félelmetes látvány volt, ahogy lengedeztek a fatörzseken: mintha a dzsungelből pislogna elő egy oroszlancsorda! - És mi lesz a közönséggel? Lesz egyáltalán közönség? - Mi kiragasztottuk a plakátokat! - mondta Karcsi a fára csomózott kötélén lógva, mint a levegő ördöge. A kis Rece a krumpliorrot babrálta, úgy hallgatta a beszélgetést. "Az ám, közönség nélkül semmit se ér az egész! Hiába jön ki a tévé, csak lebőgünk!" - mondta magában. És mint mindig, ha válságosra fordult a helyzet, most is támadt egy ötlete. "Elég vakmerő!" - minősítette magában morogva az ötletet, éppen ezért nem is mondta el senkinek. Vagy sikerül, vagy nem. Elég, ha akkor tudják meg, ha sikerül!